

Rádio Svobodná Evropa

Rozhlas je v normálních dobách prostým prostředkem komunikace. V dobách vypjatých se ale z rozhlasu stalo něco mnohem důležitějšího. Studená válka byla jedinečná jako nesmiřitelný konflikt vedený moderními nekonvenčními prostředky. V počátečních letech po únoru 1948 přežívala exilová očekávání velkého otevřeného konfliktu mezi Západem a Východem, který vyústí v pád komunistické vlády a návrat k bájným kořenům československé demokracie. S odstupem několika desetiletí můžeme konstatovat, že nejviditelnější nástroj ve studené válce nepředstavovaly armády a zbraně ale především slovo, myšlenka, informace, propaganda, diplomatické kroky nebo zpravodajské operace. Pokud se zamýšlíme nad výsledky nelehké práce českých a slovenských exulantů zjistíme, že nejvýraznějších výsledků dosáhli v oblasti informací a kultury. K významným činům, jejichž výsledky byly patrné v Československu, patřilo každodenní vysílání rozhlasové stanice Svobodná Evropa (Radio Free Europe – RFE). Ale RFE se stalo i existenční základnou pro exulanty, svého druhu jedinečnou kulturní institucí pro Čechy a Slováky a národy dalších východoevropských zemí. Bylo to také místo výměny názorů a setkávání. V tomto ohledu jeho úlohu lze považovat za dodnes nedoceněnou. Je třeba pokusit se zařadit činnost RFE do obecnějšího rámce českých dějin. Pochopit i obecně význam rozhlasového vysílání jako prostředku komunikace ve druhé polovině dvacátého století. **Přednáška přiblíží okolnosti vzniku a základní rysy vývoje československé redakce Rádía Svobodná Evropa. Kromě organizace této instituce se zaměří na recepci vysílání v Československu, na reakce režimu i obyvatelstva. Cílem je pokusit se alespoň zčásti odpovědět na nelehkou otázku, jaký byl význam RFE pro české dějiny a co zde po RFE zůstalo. Kromě výkladu se naskytne také možnost vyslechnout ukázky autentických nahrávek vysílání RFE nebo hlasů spolupracovníků z Československa.**

PhDr. Prokop Tomek, Ph.D. (*1965) v roce 2006 absolvoval studium historie na filozofické fakultě Univerzity Karlově v Praze. V letech 1996-2007 pracoval jako dokumentarista a později vedoucí skupiny dokumentace Úřadu dokumentace a vyšetřování zločinů komunismu Policie ČR. Poté do roku 2008 byl krátce zaměstnancem Ústavu pro studium totalitních režimů. Od října 2008 je samostatným odborným pracovníkem Vojenského historického ústavu Praha. Odborné zaměření: poválečné československé dějiny, vztahy občanů a moci v letech 1948-1989, zahraniční rozhlasové vysílání pro Československo a Státní bezpečnost. V poslední době se věnuje i problematice druhého a třetího odboje, armádě v době normalizace a obranné politice Československa v sedmdesátých a osmdesátých letech. Autor několika knih, desítek studií a článků.

Navštivte tuto kavárnu **v úterý 25. března 2014 od 19 hodin v Klubu 29** (ulice Sv. Anežky České). Pořádají studenti Univerzity Pardubice v rámci projektu „Brána vědě/ní otevřená“. Vstup je volný.

Brána vědě/ní otevřená - BRAVO, CZ.1.07/2.3.00/35.0024

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

Univerzita
Pardubice